

Basın Açıklaması**Müslümanların Zillet, Bağımlılık ve Geçim Sıkıntısının Tek Alternatifi Nübüvvet Metodu Üzere Raşidi Hilafet Devletini Yeniden Kurmaktır**

Türkiye’de, 28 Receb 1342 yılında İslami Hilafet sisteminin kaldırılması, ümmetin tarihinde çok önemli bir olay ve dönüm noktasıdır. Öncesi ve sonrası olmak üzere iki döneme ayrılır. Birinci dönem, ülkenin en uç noktasına kadar sınır ve hudutların olmadığı, birlik ve bütünlüğün tezahür ettiği kutsal bir dönemdi. İnsanlar, adalet ve rahmet içinde yüzüyorlardı. İslam’ı davet ve cihat yoluyla âleme taşımak, işlerini içeride İslam ile gütmek üzere biat ettikleri Halifeler ile iyi bir ilişkiye sahiptiler. Müslümanlar ve devletin diğer tebaası, emniyet ve saadet içinde yaşıyorlardı. Biri zulme maruz kaldığında, Halife öfkeleniyor, hemen buna orduları seferber ederek karşılık veriyordu. Düşmanların kalelerini başlarına yıkıyor, daha gece bile olmadan anında zalime hak ettiği cevabı veriyordu. İnsanlar, felaket ya da kıtlıkla karşı karşıya kaldıklarında, Halife, Amillere mektup yazarak derhal yardım elini uzatma talimatını veriyordu. Uzak yakın her yerden yardımlar yaşıyordu. Adaletli Halife Ömer ibn el-Hattab dönemindeki kıtlık yılında olduğu gibi.

Hilafetin yıkılışının ardından yaşanan döneme gelince, bunun tam tersinedir. Zira Müslümanların toprakları işgal edildi, parçacıklara ayrıldı. Hakları çiğnendi. Servetleri talan edildi. Eşkiya düşmanları, onları Arap, Acem, Müslüman, Hıristiyan, diğer milletler, çoğunluk ve azınlık diye sınıflara ayırdılar. Bağımsızlık ve anavatandan ayrılma arzusunu aşıladılar. Milleti ya da halkı için bölge talep edenler, kâfir sömürgeci düşmanların memnuniyeti ve yardımıyla karşılaştılar. Hâlbuki bu istek, birliğe teşvik eden İslam’ın hükümlerine aykırıdır. İşte bakın Irak Kürdistan Bölgesi Başkanı “Barzani”, Amerika ziyareti sırasında Virginia eyaletinde yaptığı açıklamada “Kürtler bağımsızlığa çok yaklaştı. Bu hedefe ulaşmak için yolda duran engeller birer birer yok oldu” dedi ve “Kürt devleti, bölge sakinlerinin doğal hakkıdır” ifadelerini kullandı. Sünni liderler de onun peşinden giderek aynı şeyi talep etmeye başladılar. Sonra işgalci kâfirler, Müslümanlar arasına nefret ve fitne tohumlarını saçtılar. Ülke bile denmeyecek kadar bir avuç toprak parçası için savaş ve felaketler oldu. Düşman uçakları ve kitle imha silahları, “teröristleri avlamak” ve “Meşruiyeti korumak” gibi çeşitli bahaneler altında Suriye, Irak, Filistin, Libya, Somali ve Yemen’de masum insanların tepesine bomba yağdırdı. Sadece bu mu? Hayır, liste uzayıp gider: Binlerce veya hatta yüz binlerce insan katledildi. Bunun iki katı da yaralı var. Milyonlarca kadın, çocuk, yaşlı yollara düştüler. Hiç bir şeye aldırış etmeksizin ölüm paniğiyle evlerini, yurtlarını terk ettiler. Dünyanın her tarafına dağıldılar. Uysal itaatkâr yöneticilerin vicdanı bile sızlamadı ya da olanlarda sakıncalı bir durum görmediler. Durum gitgide daha da kötüleşiyor.

Ey Müslümanlar! Aradığınız sözde izzet ve haysiyetin bir serap olduğunu daha fark etmiyor musunuz? Siz, yöneticilerinizin yalanlarına, onların seçim oyunlarına, iki, üç, dört hatta iktidar koltuğunda felç olana dek koltukta çürüme arzularına niye inanıyorsunuz? Bu yöneticiler, sanki başkası yokmuş gibi niye iktidarın dizginlerine sımsıkı sarılıyorlar?

“Allah onları kahretsin nasıl da döndürüyorlar.” [Tevbe 30] Siz geçmişte birbirine düşkün, güvenli ve huzurlu bir hayat süren kardeşler idiniz. Şimdi ne oldu da birbirinizi tekfir edip öldürüyorsunuz? Kriz ve fitneler günlük ekmeğinizi dahi yok etti. Bu sizin kaderiniz mi? Daha ne bekliyorsunuz?

Ciddi ve içtenlikle bir çalışma yapmak şeri bir görevdir. Haydi, bu erkek görüntüsündeki cüceleri, kusurlu projeleriyle küfrü, tarihin çöplüğüne gömün. Nübüvvet metodu üzere ikinci Raşidi Hilafet projesi için çalışan kardeşlerinize ellerinizi uzatın. Ki kirli kapitalizm ve çürük demokrasinin zifiri karanlığından kurtulup dünya ve ahiretin hayrını, İslam Şeriatının aydınlığına kavuşasınız. İşte büyük kurtuluş budur.

“Onlar hâlâ cahiliye devrinin hükmünü mü istiyorlar? Kesin olarak inanacak bir toplum için, kimin hükmü Allah’inkinden daha güzeldir?” [Maide 50]